

Trykfejl!). Ja, det var en Trykfejl, men det ærede Medlem kunde dog selv have indset, at det var en Trykfejl, men i Svaret i Dag er det nærved, at det ærede Medlem mener, at det er mig, der er falden over Trykfejlen (*Bojesen*: Begge to!). Maa jeg med den ærede Formands Tilladelse læse lidt op. Jeg fik det paagældende Eksemplar af Tidenden at se, ligesom jeg skulde begynde paa Talen. Det ærede Medlem siger der: „Med Hensyn til Spørgsmaalet om Søtransportvæsenet, hvor jeg havde talt om en Udgift paa 12,000 Kr., ved jeg ikke, hvorfor den ærede Minister kom ind paa at tale om, at jeg havde glemt Beløbene 13,000 og 21,000 Kr.“ Nej, det ærede Medlem kender jo slet ikke, hvad der var Tale om i den Statsrevisionsbetænkning; der var netop det Beløb 13,000 Kr. Fremdeles: „Den højtærede Minister har nemlig overset, at jeg henviste til Statsregnskabet for 1895—96,“ — det var det, jeg læste op af — „der har jeg søgt Oplysninger om de Udgifter, som faldt ind under de 12,000 Kr.“ — men der var slet ikke Tale om 12,000 Kr., men der var bevilget 39,000 Kr. og deraf brugt 13,000 Kr. (*Bojesen*: Det er en komplet Misforstaaelse!) . . . det er ingen Misforstaaelse; jeg vil paakalde enhver, som vil undersøge, hvad der nu er sagt imellem os, og lade ham afgøre, hvem der har misforstaaet, og hvem der ikke har misforstaaet, . . . „men jeg har ikke kunnet henvende mig til andre Statsregnskaber af den simple Grund, at der ikke eksisterer nyere end for 1895—96“. Saa sagde jeg: „Det er en Trykfejl!“ „Ja, netop,“ — siger saa det ærede Medlem — „der var en Trykfejl, saa den ærede Minister er sageløs.“ Det var, ligesom om jeg var falden over Trykfejlen, men det var det ærede Medlem, der faldt over Trykfejlen. Det indrømmede han ogsaa selv i dette Øjeblik: „For øvrigt naar det viser sig, at selv en Sum paa 12,000 Kr., som skal fordeles, ikke behøver at være nær saa stor, og at blandt andet en Konto: „uforudsete Udgifter anslaaet til 200 Kr.“ løber op til 1068 . . . .“ Dette var det eneste, det ærede Medlem mente var rigtigt; men det var ogsaa galt, thi Kontoen var 1,200 Kr. og ikke 200 Kr.: Jeg tror egentlig, jeg har talt nok om disse Søtransporter, men jeg vilde dog vise en Gang, at det ærede Medlems Angreb var ganske urigtigt, og jeg vil som sagt anmode et hvilket som helst æret Medlem, der vil gøre sig den Ulejlighed, om at se efter, hvad det ærede Medlem har sagt om Søtransportvæsenet, og

hvad jeg har sagt om Søtransportvæsenet, og saa sige, hvor Retten er.

Jeg skal ikke igen komme ind paa Nybygningskontoen. Jeg har sagt, hvad Grunden var til, at der i sin Tid blev bygget mindre. Der var to Grunde. Den ene var, at man ventede paa Bevillingen til det ny Panserskib og ikke vidste, om det blev den ene eller den anden Bevilling; og da vi saa byggede paa „Skjold“, gjorde vi det mindre forceret, idet vi frygtede for at komme til at staa over for det Moment at maatte afskedige alle eller dog en stor Del af Arbejderne. Vi frygtede ikke dette, fordi det var faste Arbejdere, thi selv om det havde været private Arbejdere, mener jeg for det første ikke, at det er en god Drift, at man paa den Maade afskediger sine Arbejdere, og paa den anden Side vilde jeg ogsaa nødig indlade mig paa noget saadant som at smide Værftets Arbejdere paa Gaden. Det, der skete, var, at man fjernede en Del af dem, der vare mindre skikkede til Arbejdet, men alle dem har jeg skaffet Understøttelse paa Finansloven. I alt Fald finder jeg, at det er en Fremgangsmaade, som for et Statsværksted er mere human og mere passende end at smide sine Arbejdere paa Gaden. Den anden Aarsag var, som jeg sagde, at vi besluttede os til selv at bygge Maskinerne til de to Torpedobaade. Vi byggede hver for sig, og naar det ærede Medlem spurgte, hvorfor vi ikke fandt paa det tidligere, svarer jeg, at hver Ting skal jo have sin Begyndelse, og jeg ved jo ikke, hvorfor Direktøren netop den Gang begyndte herpaa. Det var vel, fordi han ikke vilde begynde paa et saadan Arbejde, før han var omtrent sikker paa, at det vilde lykkes.

Det ærede Medlem meddelte en Plan for Udrustningskontoen. Det er jo muligt, at denne Plan kunde være god, men for Resten maatte den naturligvis ganske anderledes undersøges, thi der er jo mange Ting, som straks synes at være fortræffelige, men som dog, naar det ses i Forbindelse med andre Ting vise sig uigennemførlige. Den kan i ethvert Tilfælde ikke gennemføres under den nuværende Søværnslov, og den har derfor ingen Betydning for Finanslovbehandlingen i Aar.

Det ærede Medlem sagde saa, at selv om der maatte tages Hensyn til, at Eskadren var i Stockholm og England o. s. v., havde den dog ligget for længe for Anker, og spurgte, om jeg havde set Journalerne igennem. Nej, det har jeg ikke. Jeg skal nemlig sige, at jeg har en Del Tillid til